

(II Romanista - D.Trecca) Słynna przede wszystkim z produkcji orzechów nerkowca i tytoniu prowincja Nampula (Mozambik), 5 marca 1973 roku wydała na świat Paulo Alexandre Rodriguesa Fonsecę. 25 kwietnia kolejnego roku portugalski trener przeniósł się do Portugalii. W Barreiro, wiosce na półwyspie Setubal, która stała się miastem dopiero 10 lat po jego przybyciu, zaczął grać w piłkę nożną, debiutując wśród profesjonalistów w lokalnym Barreirense w 1991 roku.

W 2005 roku (w wieku 32 lat) zakończył dostojną karierę środkowego obrońcy w Estrela Amadora (72 mecze i 4 gole), po tym jak przez 14 sezonów nosił też barwy Porto (0 występów), Leca (22), Belenenses (27 i 1 gol), Maritimo (31 i 2 gole) i Vitorii Guimaraes (6). Wielki fan U2 (jego były kolega z drużyny, Marinho, wspomniał, że kupił mu bilety na koncert na Alvalade w 2005 roku jako prezent pożegnalny, "Zorro" już jako piłkarz wykazywał pewną pasę do taktyki, podkreślając dosyć szybko stygmaty dobrego trenera. Pierwszym, który zdał sobie z tego sprawę był prezydent Estreli, który chciał go od razu na ławce młodzieżowego zespołu, po jego odejściu z gry, dając mu w ten sposób dwa lata dobrej praktyki.

Po jednym sezonie w Dezembro i w Odivelas, w 2009 roku Fonseca przeniósł się do Pinhalnovense, gdzie ze swoim 4-2-3-1 opartym na posiadaniu piłki i grze ofensywnej, dał się poznać w kolejnym sezonie dochodząc do ćwierćfinału Pucharu Portugalii i podając się dopiero w końcówce z Porto (dwa gole Hulka w 77 i 90 minucie). Było to historyczne osiągnięcie małego klubu, które pozwoliło młodemu trenerowi zaliczyć skok z II Divisao Zona Sul (odpowiednim Serie C) do portugalskiej Serie B, by prowadził Deportivo Aves. Wśród graczy, których trenował w sezonie 2011/2012 był też Amaury Bischoff, który przez trzy lata stacjonował wcześniej w Arsenalu. *"Jeśli chodzi o taktykę i pracę z młodymi przypomina Wengera"*, powiedział pomocnik w 2013 roku. Rok później otrzymał zaproszenie do Primeira Liga. Z Pacos de Ferreira od razu trafił w sedno, zajmując trzecie miejsce za plecami Porto i Benfici (przegrywając tylko cztery mecze w sezonie) i dostając się do półfinału Pucharu Portugalii. Ta mocna droga zakończyła się 10 czerwca 2014 roku na ławce Porto. Przygoda z Porto zaczęła się od wygrania Superpucharu Portugalii i zakończyła się 5 marca kolejnego roku po czterech porażkach z kolei. Po nowej pracy z Pacos, w 2015 roku zaakceptował ławkę Sportingu Braga i na koniec sezonu udało mu się wziąć zemstę, wygrywając Puchar Portugalii w rzutach karnych właśnie przeciwko Porto.

W tamtym roku spotkał na swojej drodze w Lidze Europy swój przyszły zespół. Po tym jak wyeliminował Szachtar Donieck w ćwierćfinale, powierzono mu trudne dziedzictwo po Mircei Lucescu. W trzy lata zdobył siedem tytułów (trzy mistrzostwa, trzy Puchary Ukrainy i jeden superpuchar), zasługując na uwagę największych włoskich klubów, w pierwszej kolejności Romy. Jego ulubionym ustawieniem jest 4-2-3-1, które widzieliśmy ostatnio często w naszych stronach, z dwójką pomocników wzywanych do cofania się by rozpocząć akcję i ofensywnymi skrzydłowymi grającymi po przeciwnym stronach niż preferowana przez nich noga.

Autor: abruzzo